

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก ใน โรงเรียนรัฐบาลและ โรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร" ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างประชากร นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 40 คน และกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในโรงเรียนเอกชน จำนวน 40 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การนำเสนอข้อมูลภาคบรรยายการเปรียบเทียบค่าร้อยละค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของการแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก ใน โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 การนำเสนอข้อมูลภาคบรรยายของการเปรียบเทียบค่าร้อยละค่ามัธยิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของการแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้คำพูด และโดยการใช้คำพูดเป็นรายหมวด ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก ใน โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบค่าร้อยละค่ามัถุณเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของการแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ปรากฏในตารางที่ 1-2 และแผนภูมิที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	ค่าร้อยละ	
		โรงเรียนรัฐบาล n = 40	โรงเรียนเอกชน n = 40

หมวดที่ 1 พฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อ
การสื่อสารโดยการใช้คำพูด

1.	พูดบรรยายโดยการใช้คำศัพท์ที่ง่ายกว่า แทนคำศัพท์ที่ยากกว่า	95.30	98.50
2.	พูดบรรยายโดยการใช้คำศัพท์ที่สั้นกว่า แทนคำศัพท์ที่ยาวกว่า	94.50	97.80
3.	พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้าง ประโยคอย่างง่าย	98.00	100.00
4.	พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้าง ประโยคที่ซ้ำ ๆ	100.00	100.00
5.	พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้าง ประโยคที่ผิด ๆ	98.80	89.00
6.	พูดกลับไปกลับมาหรือพูดวน ในเรื่องเดียวกัน	7.30	3.80
7.	พูดซ้ำ ๆ คำ	88.50	79.50
8.	พูดอ้อมค้อมโดยการอธิบายรูปร่างหรือ ลักษณะแทนการระบุคำศัพท์คำนี้โดยตรง	25.80	70.50

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	ค่าร้อยละ	
		โรงเรียนรัฐบาล n = 40	โรงเรียนเอกชน n = 40
9.	พบบรรยาย โดยการสร้างคำขึ้นมาใหม่ แทนการระบุคำศัพท์คำอื่น โดยตรง	13.80	57.50
10.	พบขอความช่วยเหลือจากผู้ฟัง เช่น ถามศัพท์	46.50	32.80
11.	พูดถึงเรื่องอื่นแทนหรือเปลี่ยนหัวข้อสนทนา ในขณะที่พูดเรื่องเดิมยังไม่จบ	26.80	13.80
12.	พูดได้อย่างคล่องแคล่ว	28.00	82.50
13.	พูดภาษาแม่ทับศัพท์ในบางคำ	26.30	8.50
14.	พบบรรยาย โดยใช้ภาษาแม่ทั้งหมด	7.00	1.50
15.	พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบเจ้าของภาษา	27.50	65.00
16.	พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบภาษาแม่	72.50	35.00
17.	พูดโดยการเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่	100.00	88.80
<u>หมวดที่ 2</u> พฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อ การสื่อสารโดยการไม่ใช้คำพูด			
18.	แสดงออกทางสีหน้าประกอบการพูด	96.80	99.50
19.	สบตากับผู้ฟังในขณะที่พูด	98.30	99.80
20.	แสดงท่าทางประกอบการพูดหรือการอธิบาย	61.30	66.80

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	ค่าร้อยละ	
		โรงเรียนรัฐบาล n = 40	โรงเรียนเอกชน n = 40
21.	แสดงท่าทางแทนการพูดหรือการอธิบาย	26.00	11.00
22.	แสดงความพยายามในการที่จะพูด ให้ฟังเข้าใจ	100.00	73.00
23.	หยุดคิดในขณะที่พูด	100.00	100.00
24.	ละทิ้งการสนทนาโดยแสดงอาการนิ่งเฉย หรือเงยบเมื่อไม่สามารถที่จะพูดต่อไปได้	18.00	6.30
	รวม	1,456.50	1,480.50

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร ระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนที่เก็บกลุ่มตัวอย่างประชากร พบว่า นักเรียนในโรงเรียนเอกชนมีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล

เมื่อพิจารณาตามพฤติกรรมย่อยในแต่ละพฤติกรรม จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 12 พฤติกรรม คือ พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบภาษาแม่ แสดงความพยายามในการที่จะพูดให้ฟังเข้าใจ พูดภาษาแม่ทับศัพท์ในบางคำ แสดงท่าทางแพรวพราวหรือการอธิบาย พูดขอความช่วยเหลือจากผู้ฟัง เช่น ถามศัพท์ พูดถึงเรื่องอื่นแทนหรือเปลี่ยนหัวข้อสนทนา ในขณะที่พูด เรื่องเดิมยังไม่จบ ละทิ้งการสนทนาโดยแสดงอาการนั่งเฉยหรือเงยบเมื่อไม่สามารถที่จะพูดต่อไปได้ พูดโดยการเรียงลำดับแบบภาษาแม่ พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้างประโยคที่ผิด ๆ พูดซ้ำ ๆ คำ พูดบรรยายโดยการใช้นิยามทั้งหมด และพูดกลับไปกลับมาหรือพูดวนใน เรื่องเดียวกัน

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนเอกชน มีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 10 พฤติกรรม คือ พูดได้อย่างคล่องแคล่ว พูดอ้อมค้อมโดยการอธิบายรูปร่างหรือลักษณะแทนการระบุศัพท์คำนี้โดยตรง พูดบรรยายโดยการสร้างคำขึ้นมาใหม่แทนการระบุคำศัพท์คำนี้โดยตรง พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบเจ้าของภาษา แสดงท่าทางประกอบการพูดหรือการอธิบาย พูดบรรยายโดยการใช้นิยามที่สั้นกว่าแทนคำศัพท์ที่ยาวกว่า พูดบรรยายโดยการใช้นิยามที่ง่ายกว่าแทนคำศัพท์ที่ยากกว่า แสดงออกทางสีหน้าประกอบการพูด พูดบรรยายโดยการใช้นิยามที่ง่ายกว่า และสบตากับผู้ฟังในขณะที่พูด

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน มีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมเท่ากัน มี 2 พฤติกรรม คือ พูดบรรยายโดยการใช้นิยามที่ผิด ๆ และหยุดคิดในขณะที่พูด

ตารางที่ 2 ค่ามัธยผลเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤต (t) ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	รัฐบาล n=40		เอกชน n=40		t
		$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
หมวดที่ 1 พฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อ การสื่อสารโดยการใช้คำพูด						
1.	พูดบรรยายโดยการใช้คำศัพท์ที่ ง่ายกว่าแทนคำศัพท์ที่ยากกว่า	9.53	0.60	9.85	0.36	-2.94*
2.	พูดบรรยายโดยการใช้คำศัพท์ที่ สั้นกว่าแทนคำศัพท์ที่ยาวกว่า	9.45	0.68	9.78	0.42	-2.57*
3.	พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้าง ประโยคอย่างง่าย	9.80	0.69	10.00	0.00	-1.84
4.	พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้าง ประโยคที่ซ้ำ ๆ	10.00	0.00	10.00	0.00	0.00
5.	พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้าง ประโยคที่ผิด ๆ	9.88	0.40	8.90	0.84	6.61**
6.	พูดกลับไปกลับมาหรือพูดววน ในเรื่องเดียวกัน	0.73	0.55	0.38	0.49	2.99**
7.	พูดซ้ำ ๆ คำ	8.85	0.74	7.95	1.32	3.77**
8.	พูดอ้อมค้อมโดยการอธิบายรูปร่าง หรือลักษณะแทนการระบุ คำศัพท์คำนั้นโดยตรง	2.58	1.38	7.05	1.54	-13.73**

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	รัฐบาล n=40		เอกชน n=40		t
		$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
9.	พูดบรรยายโดยการสร้างคำขึ้นมาใหม่แทนการระบุคำศัพท์ คำนั้นโดยตรง	1.38	1.23	5.75	1.63	-13.54**
10.	พูดขอความช่วยเหลือจากผู้ฟัง เช่น ถามศัพท์	4.65	2.38	3.28	1.24	3.24**
11.	พูดถึงเรื่องอันแทนหรือเปลี่ยน หัวข้อสนทนาในขณะ พูดเรื่องเดิมยังไม่จบ	2.68	1.33	1.38	1.03	4.89**
12.	พูดได้อย่างคล่องแคล่ว	2.80	2.26	8.25	1.75	-12.07**
13.	พูดภาษาแม่กับศัพท์ในบางคำ	2.63	1.93	0.85	1.00	5.16**
14.	พูดบรรยายโดยใช้ ภาษาแม่ทั้งหมด	0.70	0.79	0.15	0.43	3.87**
15.	พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบ เจ้าของภาษา	2.75	4.52	6.50	4.83	-3.58**
16.	พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบ ภาษาแม่	7.25	4.52	3.50	4.83	3.58**
17.	พูดโดยการเรียงลำดับคำแบบ ภาษาแม่	10.00	0.00	8.88	0.65	10.98**

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	รัฐบาล n=40		เอกชน n=40		t
		$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
หมวดที่ 2 พฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อ การสื่อสารโดยการไม่ใช้คำพูด						
18.	แสดงออกทางสีหน้าประกอบ การพูด	9.68	0.92	9.95	0.22	-1.84
19.	สบตากับผู้ฟังในขณะฟัง	9.83	0.55	9.98	0.16	-1.66
20.	แสดงท่าทางประกอบการพูด หรือการอธิบาย	6.13	2.23	6.68	1.85	-1.20
21.	แสดงท่าทางแทนการพูดหรือ อธิบาย	2.60	0.93	1.10	0.90	7.34**
22.	แสดงความพยายามในการที่ จะพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ	10.00	0.00	7.30	1.18	14.46**
23.	หยุดคิดในขณะฟัง	10.00	0.00	10.00	0.00	0.00
24.	ละทิ้งการสนทนาโดยแสดง อาการนั่งเฉย หรือ งีบ เมื่อไม่สามารถที่จะพูดต่อไปได้	1.80	1.40	0.63	0.67	4.79**
รวม		145.65	5.33	148.05	3.39	-2.40*

* p < .05

** p < .01

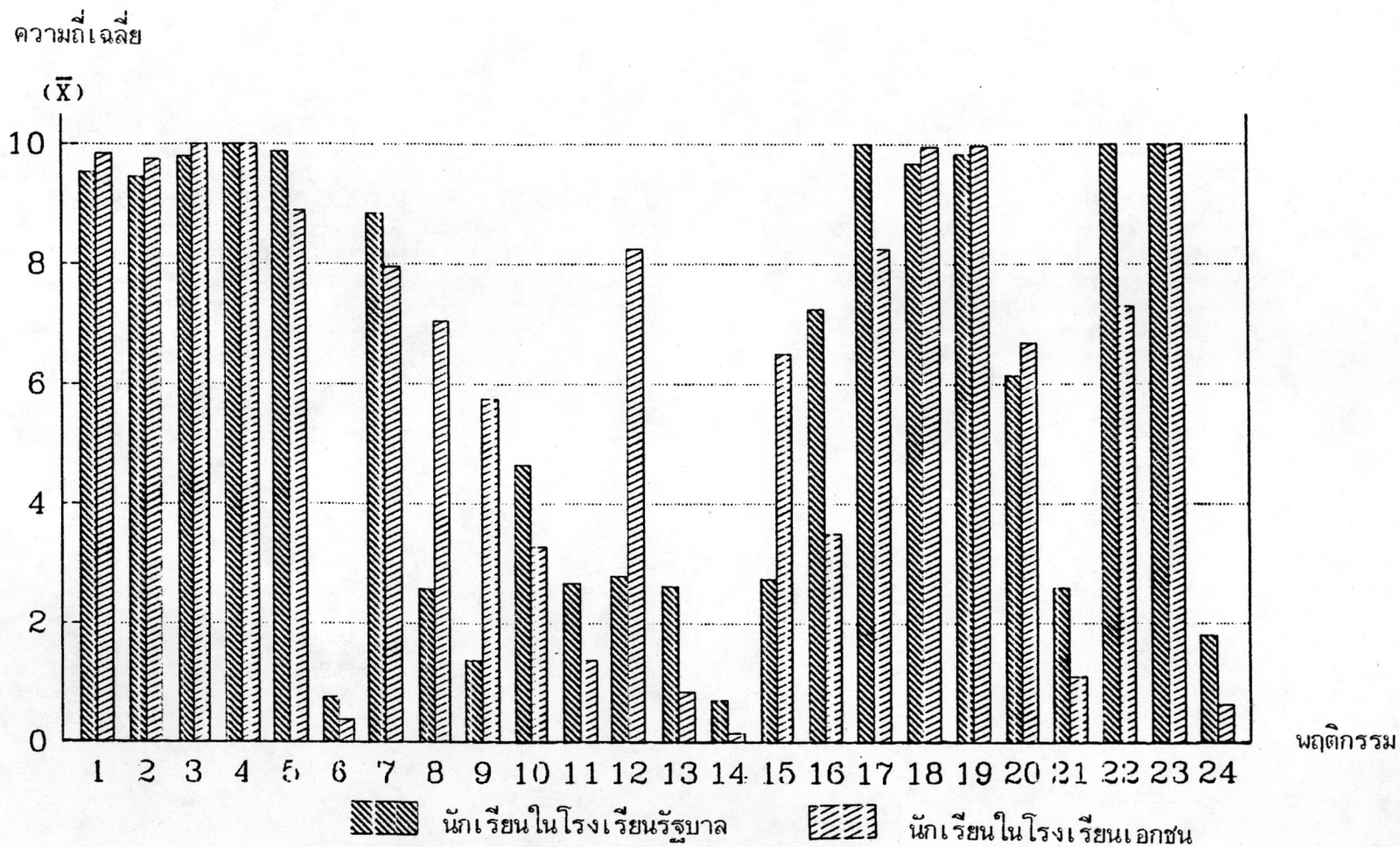
จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคำมีชดภูมิ เลขคณิต ด้วยอัตราส่วนวิกฤต คำมีชดภูมิ เลขคณิตรวมของพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารของ ตัวอย่างประชากรนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในโรงเรียนเอกชน มีคำมีชดภูมิ เลขคณิตสูงกว่ากลุ่มตัวอย่าง ประชากรนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล ดังเห็นสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนใน โรงเรียนเอกชน สามารถแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร ได้ดีกว่ากลุ่มตัวอย่าง ประชากรนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาตามพฤติกรรมย่อยในแต่ละพฤติกรรม จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่นักเรียน ในโรงเรียนรัฐบาล มีคำมีชดภูมิ เลขคณิตสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชน โดยมีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 12 พฤติกรรม คือ พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบภาษาแม่ แสดงความพยายามในการที่จะพูดให้ฟัง เข้าใจ พูดภาษาแม่ทับศัพท์ในบางคำ แสดงท่าทางแทนการพูดหรือการอธิบาย พูดขอความช่วยเหลือจากผู้ฟัง เช่น ถามศัพท์ พูดถึงเรื่องอื่นแทนหรือเปลี่ยนหัวข้อสำเนา ในขณะที่พูด เรื่องเดิมยังไม่จบ พูดโดยการเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่ ละทิ้งการสนทนาโดยแสดงอาการ หนึ่งเฉย หรือเงยบเมื่อไม่สามารถที่จะพูดต่อไปได้ พูดบรรยายโดยการใส่โครงสร้างประโยค ที่ผิด ๆ พูดซ้ำ ๆ คำ พูดบรรยายโดยการใส่ภาษาแม่ทั้งหมด และพูดกลับไปกลับมาหรือพูด ววนในเรื่องเดียวกัน

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนเอกชนมีคำมีชดภูมิ เลขคณิตสูงกว่านักเรียนในโรงเรียน รัฐบาล โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อยมี 6 พฤติกรรม คือ พูดได้อย่างคล่องแคล่ว พูดอ้อมค้อมโดยการอธิบาย รูปร่างหรือลักษณะแทนการระบุคำศัพท์คำนั้นโดยตรง พูดบรรยายโดยการสร้างคำขึ้นมาใหม่ แทนการระบุคำศัพท์คำนั้นโดยตรง พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบเจ้าของภาษา พูดบรรยาย โดยการใส่คำศัพท์ที่ง่ายกว่าแทนคำศัพท์ที่ยากกว่า และพูดบรรยายโดยการใส่คำศัพท์ที่สั้นกว่า แทนคำศัพท์ที่ยาวกว่า

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน แสดงออกโดยไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 มี 6 พฤติกรรม คือ นุ่ด บรรยายโดยใช้โครงสร้างประโยคอย่างง่าย นุ่ดบรรยายโดยใช้โครงสร้างประโยคที่ ซ้ำ ๆ แสดงออกทางสีหน้าประกอบการนุ่ด สบตากับผู้ฟังในขณะที่นุ่ด แสดงท่าทางประกอบ การนุ่ดหรือการอธิบาย และหยุดคิดในขณะที่นุ่ด

แผนภูมิที่ 1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยผลชนิดิตของพฤติกรรมในการใช้กลวิธี
 เพื่อการสื่อสาร ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนรัฐบาล
 และโรงเรียนเอกชน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าร้อยละค่ามัธยผลชนิด ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของการแสดงผลกิจกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้คำพูดและโดยการไม่ใช้คำพูดเป็นรายหมวด ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ปรากฏในตารางที่ 3-6 และ แผนภูมิที่ 2-3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร
 โดยการใช้คำพูด ระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนรัฐบาล
 และโรงเรียนเอกชน

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	ค่าร้อยละ	
		โรงเรียนรัฐบาล n = 40	โรงเรียนเอกชน n = 40

หมวดที่ 1 พฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อ
 การสื่อสารโดยใช้คำพูด

1.	พูดบรรยายโดยใช้คำศัพท์ที่ง่ายกว่า แทนคำศัพท์ที่ยากกว่า	95.30	98.50
2.	พูดบรรยายโดยใช้คำศัพท์ที่สั้นกว่า แทนคำศัพท์ที่ยาวกว่า	94.50	97.80
3.	พูดบรรยายโดยใช้โครงสร้าง ประโยคอย่างง่าย	98.00	100.00
4.	พูดบรรยายโดยใช้โครงสร้าง ประโยคที่ซ้ำ ๆ	100.00	100.00
5.	พูดบรรยายโดยใช้โครงสร้าง ประโยคที่ผิด ๆ	98.80	89.00
6.	พูดกลับไปกลับมาหรือพูดวน ในเรื่องเดียวกัน	7.30	3.80
7.	พูดซ้ำ ๆ คำ	88.50	79.50
8.	พูดอ้อมค้อมโดยการอธิบายรูปร่างหรือ ลักษณะแทนการระบุคำศัพท์คำนั้นโดยตรง	25.80	70.50

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	ค่าร้อยละ	
		โรงเรียนรัฐบาล n = 40	โรงเรียนเอกชน n = 40
9.	พูดบรรยายโดยการสร้างคำขึ้นมาใหม่ แทนการระบุคำศัพท์คำนี้โดยตรง	13.80	57.50
10.	พูดขอความช่วยเหลือจากผู้ฟัง เช่น ถ้ามืด	46.50	32.80
11.	พูดถึงเรื่องอื่นแทนหรือเปลี่ยนหัวข้อสนทนา ในขณะที่ฟังเรื่องเดิมยังไม่จบ	26.80	13.80
12.	พูดได้อย่างคล่องแคล่ว	28.00	82.50
13.	พูดภาษาแม่ทับศัพท์ในบางคำ	26.30	8.50
14.	พูดบรรยายโดยใช้ภาษาแม่ทั้งหมด	7.00	1.50
15.	พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบเจ้าของภาษา	27.50	65.00
16.	พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบภาษาแม่	72.50	35.00
17.	พูดโดยการเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่	100.00	88.80
	รวม	956.30	1,024.30

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรม
ในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารโดยใช้คำพูด ในหมวดนี้ จำนวน 17 พฤติกรรม ระหว่าง
นักเรียนที่มีมัธยมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนที่มีกลุ่มตัวอย่างประชากร
พบว่า นักเรียนในโรงเรียนเอกชนมีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมสูงกว่านักเรียนใน
โรงเรียนรัฐบาล

เมื่อพิจารณาตามพฤติกรรมย่อยในแต่ละพฤติกรรมในหมวดนี้ จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่
นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล มีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมสูงกว่านักเรียนในโรงเรียน
เอกชน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 9 พฤติกรรม คือ พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบ
ภาษาแม่ พูดภาษาแม่ทับศัพท์ในบางคำ พูดขอความช่วยเหลือจากผู้ฟัง เช่น ถามศัพท์ พูดถึง
เรื่องอื่นแทนหรือเปลี่ยนหัวข้อสนทนาในขณะที่พูดเรื่องเดิมยังไม่จบ พูดโดยการเรียงลำดับคำ
แบบภาษาแม่ พูดบรรยายโดยใช้โครงสร้างประโยคที่ผิด ๆ พูดซ้ำ ๆ คำ พูดบรรยาย
โดยใช้ภาษาแม่ทั้งหมด และพูดกลับไปกลับมาหรือพูดวนในเรื่องเดียวกัน

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนเอกชน มีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมสูงกว่า
นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 7 พฤติกรรม คือ พูดได้
อย่างคล่องแคล่ว พูดอ้อมค้อมโดยการอธิบายรูปร่างหรือลักษณะแทนการระบุศัพท์คำนั้น โดยตรง
พูดบรรยายโดยการสร้างคำขึ้นมาใหม่แทนการระบุศัพท์คำนั้นโดยตรง พูดด้วยสำเนียงการพูด
แบบเจ้าของภาษา พูดบรรยายโดยใช้คำศัพท์ที่สั้นกว่าแทนคำศัพท์ที่ยาวกว่า พูดบรรยาย
โดยใช้คำศัพท์ที่ง่ายกว่าแทนคำศัพท์ที่ยากกว่า และพูดบรรยายโดยใช้โครงสร้างประโยค
อย่างง่าย

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน มีค่าร้อยละของการ
แสดงพฤติกรรมเท่ากัน มี 1 พฤติกรรม คือ พูดบรรยายโดยใช้โครงสร้างประโยคที่ซ้ำ ๆ

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้คำพูด ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	ค่าร้อยละ	
		โรงเรียนรัฐบาล n = 40	โรงเรียนเอกชน n = 40

หมวดที่ 2 พฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อ
การสื่อสาร โดยการใช้คำพูด

18.	แสดงออกทางสีหน้าประกอบการพูด	96.80	99.50
19.	สบตากับผู้ฟัง ในขณะที่พูด	98.30	99.80
20.	แสดงท่าทางประกอบการพูดหรือการอธิบาย	61.30	66.80
21.	แสดงท่าทางแทนการพูดหรือการอธิบาย	26.00	11.00
22.	แสดงความพยายามในการที่จะพูด ให้ผู้ฟังเข้าใจ	100.00	73.00
23.	หยุดคิดในขณะที่พูด	100.00	100.00
24.	ละทิ้งการสนทนา โดยแสดงอาการนั่งเฉย หรือเงยบเมื่อไม่สามารถที่จะพูดต่อไปได้	18.00	6.30
	รวม	500.30	456.30

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารโดยการไม่ใช้คำพูด ในหมวดนี้ จำนวน 7 พฤติกรรม ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร พบว่า นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชน

เมื่อพิจารณาตามพฤติกรรมย่อยในแต่ละพฤติกรรมในหมวดนี้ จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล มีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มี 3 พฤติกรรม คือ แสดงความพยายามในการที่จะพูดให้ฟังเข้าใจ แสดงท่าทางแทนการพูดหรือการอธิบาย และละทิ้งการสนทนาโดยแสดงอาการนิ่งเฉย หรือเงยบเมื่อไม่สามารถที่จะพูดต่อไปได้

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนเอกชน มีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มี 3 พฤติกรรม คือ แสดงท่าทางประกอบการพูดหรือการอธิบาย แสดงออกทางสีหน้าประกอบการพูด และสบตากับผู้ฟังในขณะที่พูด

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน มีค่าร้อยละของการแสดงพฤติกรรมเท่ากัน มี 1 พฤติกรรม คือ หยุดคิดในขณะที่พูด

ตารางที่ 5 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤต (t) พฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้คำพูด ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	รัฐบาล n=40		เอกชน n=40		t
		$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
	<u>หมวดที่ 1</u> พฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อ การสื่อสารโดยการใช้คำพูด					
1.	พูดบรรยายโดยการใช้คำศัพท์ที่ ง่ายกว่าแทนคำศัพท์ที่ยากกว่า	9.53	0.60	9.85	0.36	-2.94*
2.	พูดบรรยายโดยการใช้คำศัพท์ที่ สั้นกว่าแทนคำศัพท์ที่ยาวกว่า	9.45	0.68	9.78	0.42	-2.57*
3.	พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้าง ประโยคอย่างง่าย	9.80	0.69	10.00	0.00	-1.84
4.	พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้าง ประโยคที่ซ้ำ ๆ	10.00	0.00	10.00	0.00	0.00
5.	พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้าง ประโยคที่ผิด ๆ	9.88	0.40	8.90	0.84	6.61**
6.	พูดกลับไปกลับมาหรือพูดวน ในเรื่องเดียวกัน	0.73	0.55	0.38	0.49	2.99**
7.	พูดซ้ำ ๆ คำ	8.85	0.74	7.95	1.32	3.77**
8.	พูดอ้อมค้อมโดยการอธิบายรูปร่าง หรือลักษณะแทนการระบุ คำศัพท์คำนั้นโดยตรง	2.58	1.38	7.05	1.54	-13.73**

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	รัฐบาล n=40		เอกชน n=40		t
		$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
9.	พบบรรยายโดยการสร้างคำขึ้นมาใหม่แทนการระบุคำศัพท์ คำนั้นโดยตรง	1.38	1.23	5.75	1.63	-13.54**
10.	ขอความช่วยเหลือจากผู้ฟัง เช่น ถามศัพท์	4.65	2.38	3.28	1.24	3.24**
11.	ถึงเรื่องอื่นแทนหรือเปลี่ยน หัวข้อสนทนาในขณะที่ พูดเรื่องเดิมยังไม่จบ	2.68	1.33	1.38	1.03	4.89**
12.	พูดได้อย่างคล่องแคล่ว	2.80	2.26	8.25	1.75	-12.07**
13.	พูดภาษาแม่กับศัพท์ในบางคำ	2.63	1.93	0.85	1.00	5.16**
14.	พบบรรยายโดยการให้ ภาษาแม่ทั้งหมด	0.70	0.79	0.15	0.43	3.87**
15.	พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบ เจ้าของภาษา	2.75	4.52	6.50	4.83	-3.58**
16.	พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบ ภาษาแม่	7.25	4.52	3.50	4.83	3.58**

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	รัฐบาล n=40		เอกชน n=40		t
		$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
17.	พูดโดยการเรียงลำดับคำแบบ ภาษาแม่	10.00	0.00	8.88	0.65	10.98**
	รวม	95.63	3.75	102.43	2.70	-9.32**

* $p < .05$

** $p < .01$

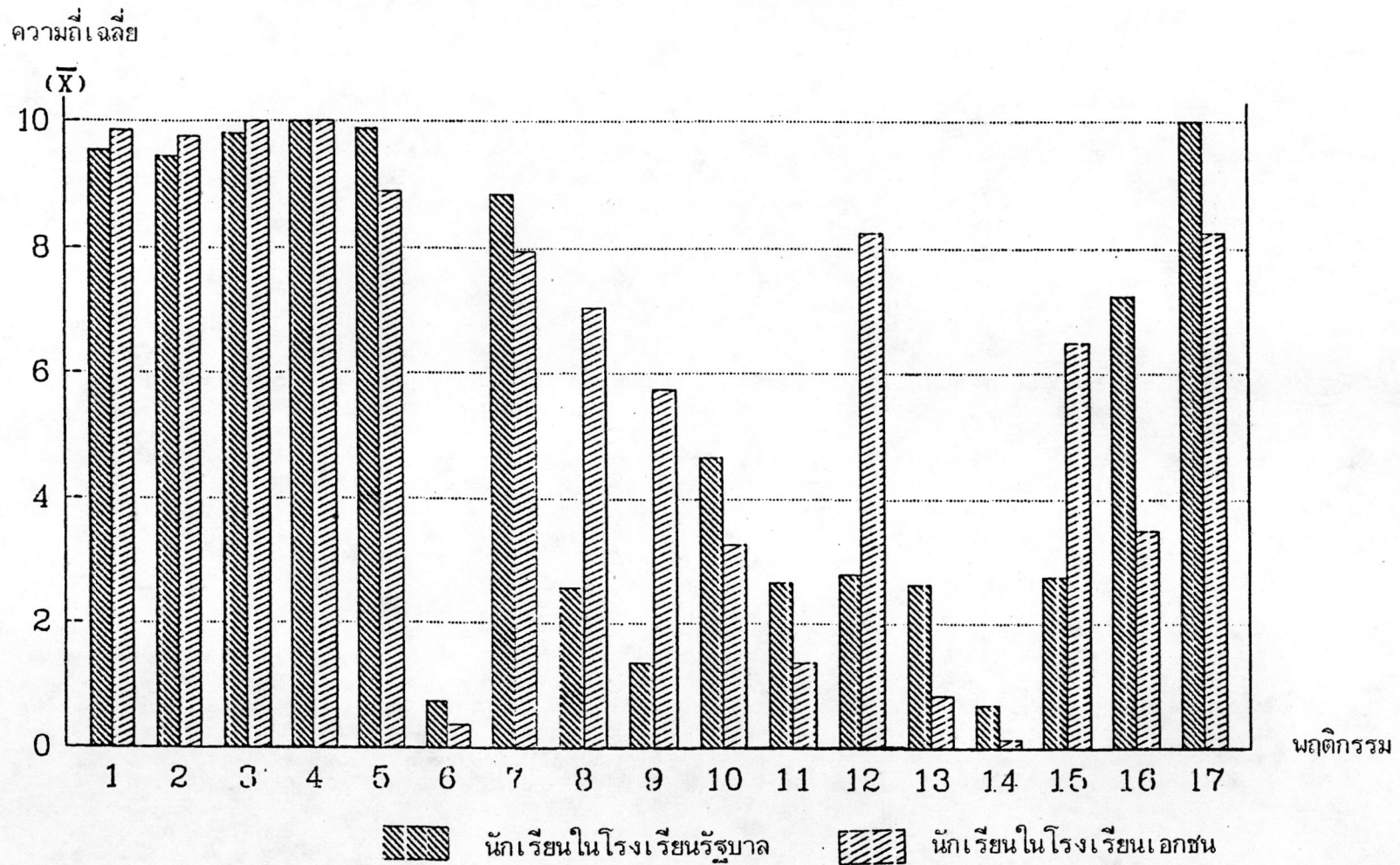
จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต ด้วยอัตราส่วนวิกฤต ค่ามัธยฐานเลขคณิตของพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้คำพูดของกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในโรงเรียนเอกชน มีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล ดังที่สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในโรงเรียนเอกชน สามารถแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้คำพูด ได้ดีกว่าตัวอย่างประชากรในโรงเรียนรัฐบาล

เมื่อพิจารณาตามพฤติกรรมย่อยในแต่ละพฤติกรรม จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีค่าสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มี 9 พฤติกรรม คือ พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบภาษาแม่ พูดภาษาแม่ทับศัพท์ในบางคำ พูดขอความช่วยเหลือจากผู้ฟัง เช่น ถามศัพท์ พูดถึงเรื่องอันแทนหรือเปลี่ยนหัวข้อสนทนา ในขณะที่พูดเรื่องเดิมยังไม่จบพูดโดยการเรียงลำดับคำแบบภาษาแม่ พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้างประโยคที่ผิด ๆ พูดซ้ำ ๆ คำ พูดบรรยายโดยการใช้ภาษาแม่ทั้งหมด และพูดกลับไปกลับมาหรือพูดวนในเรื่องเดียวกัน

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนเอกชน มีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มี 6 พฤติกรรม คือ พูดได้อย่างคล่องแคล่ว พูดอ้อมค้อมโดยการอธิบายรูปร่างหรือลักษณะแทนการระบุคำศัพท์คำนี้โดยตรง พูดบรรยายโดยการสร้างคำขึ้นมาใหม่ แทนการระบุคำศัพท์คำนี้โดยตรง พูดด้วยสำเนียงการพูดแบบเจ้าของภาษา พูดบรรยายโดยการใช้คำศัพท์ที่สั้นกว่าแทนคำศัพท์ที่ยาวกว่า และพูดบรรยายโดยการใช้คำศัพท์ที่ง่ายกว่าแทนคำศัพท์ที่ยากกว่า

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน แสดงออกโดยไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 มี 2 พฤติกรรม คือ พูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้างประโยคอย่างง่าย และพูดบรรยายโดยการใช้โครงสร้างประโยคที่ซ้ำ ๆ

แผนภูมิที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยผลขคณิตของพฤติกรรมในการใช้กลวิธี
 เพื่อการสื่อสารโดยใช้คำพูด ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกใน
 โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

ตารางที่ 6 ค่ามัธยผลคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และอัตราส่วนวิกฤต (t) พฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารโดยการไม่ใช้คำพูด ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	รัฐบาล n=40		เอกชน n=40		t
		$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
<u>หมวดที่ 2</u> พฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อ การสื่อสารโดยการไม่ใช้คำพูด						
18.	แสดงออกทางสีหน้าประกอบ การพูด	9.68	0.92	9.95	0.22	-1.84
19.	สบตากับผู้ฟังในขณะที่พูด	9.83	0.55	9.98	0.16	-1.66
20.	แสดงท่าทางประกอบการพูด หรือการอธิบาย	6.13	2.23	6.68	1.85	-1.20
21.	แสดงท่าทางแทนการพูดหรือ อธิบาย	2.60	0.93	1.10	0.90	7.34**
22.	แสดงความพยายามในการที่ จะพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ	10.00	0.00	7.30	1.18	14.46**
23.	หยุดคิดในขณะที่พูด	10.00	0.00	10.00	0.00	0.00

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ พฤติกรรม	รายการพฤติกรรมในการใช้กลวิธี เพื่อการสื่อสาร	รัฐบาล n=40		เอกชน n=40		t
		$\bar{X}_1$	S.D.	$\bar{X}_2$	S.D.	
24.	ละทิ้งการสนทนาโดยแสดง อาการนั่งเฉย หรือเงยบ เมื่อไม่สามารถที่จะพูดต่อไปได้	1.80	1.40	0.63	0.67	4.79**
	รวม	50.03	2.78	45.63	2.30	7.72**

* p < .05

** p < .01

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยัม เลขคณิต ด้วยอัตราส่วนวิกฤต ค่ามัธยัม เลขคณิตของพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร โดยการไม่ใช้คำพูดของกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล มีค่ามัธยัม เลขคณิตสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ดังที่สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล สามารถแสดงพฤติกรรมในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสาร โดยการไม่ใช้คำพูด ได้ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนในโรงเรียนเอกชน

เมื่อพิจารณาตามพฤติกรรมย่อยในแต่ละพฤติกรรม จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล มีค่ามัธยัม เลขคณิตสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชน โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มี 3 พฤติกรรม คือ แสดงความพยายามในการที่จะพูดให้ฟังเข้าใจ แสดงท่าทางแทนการพูดหรือการอธิบาย และละทิ้งการสนทนาโดยแสดงอาการนิ่งเฉย หรือเงยมือไม่สามารถที่จะพูดต่อไปได้

พฤติกรรมที่นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน แสดงออก โดยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 มี 4 พฤติกรรม คือ แสดงออกทางสีหน้าประกอบการพูด สบตากับผู้ฟังในขณะที่พูด แสดงท่าทางประกอบการพูดหรือการอธิบาย และหยุดคิดในขณะที่พูด

แผนภูมิที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของพฤติกรรมในการใช้กลวิธี
เพื่อการสื่อสารโดยการไม่ใช้คำพูด ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกใน
โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

